

מיכתבים

עד מהרה גיליתי כי המדובר בבית-הכלא היממי של ג'ורג' אביה של אליזבת, מלכת בריטניה, שהט שלט במושבה טנגניקה (שנטלה, אחר קבלת עצמאותה ואיחודה עם זנויבר את השם טנגניה). אלדר טורקניני, פתחתיקווה

הבודדת מן הפאב

על זהות האלמונית במבא השכונתי (גם זה וגם זה). העולם הזה 24.6.87. זאת אני שישבתי על כוס יין מול — מי שמתברר לי מקריאת הקטע במדור גם זה וגם זה האחרון — דניאלה שמי ובעלה.

אז קודם כל, הם יכלו, בשקט, להזמין אותי לשולחנם, כי אני אדם חברתי ושנית, לגופו של עניין: אפשר למצוא אותי באתר פאב בחדר-חדש

חדשיים. ומה אני עושה שם בגפי? חוגגת את חירותי, עורכת ערבי-זיכרון לפרדתי מבעלי. זה היה לפני שנתיים, והעניינים בינינו היו יגיעים מאוד. ערב אחד, בנסיון נואש לשקם את הנישואין (אני יודעת, אולי וכו'). הצעתי לו שנצא לפאב השכונתי, ואז הוא ענה לי כזו הלשון: "בשביל מה? מה ייצא מזה? אני אשב מולך ואת תשבי מולי. הלא ככה אנחנו גם יושבים בבית".

והיה הקש ששבר את גב הגמל. התגרשנו ואני אשה חופשית, ומדי פעם, כאמור, אני יורדת לפאב ומרימה כוס יין לעצמי. רות גרינשפן, תל-אביב

הח"כ הנבזה והגדי המת

עוד על פסוקים בהם מופיעות כל 22 אותיות האלפבית (מיכתבים), ה' עולם הזה 17.6.87 ואילך.

גם אני מסוגל לעשות מה שרדיי מנוסי עשה ולחבר פסוק שיכיל את כל אותיות האלפבית העברי.

בבקשה: כיצד נסע גם שרת טוב אל הפקח? ניר בן-שלמה, תל-אביב

(המשך מעמוד 3) עד שהוא אפילו מופיע על הרגל הלאומי של אותן מדינות.

את הרגל הלאומי של מלטה מקשט, בקצהו השמאלי העליון, צלב מלטה המפורסם (וכר למיסרר אכירי יוחנן הקדוש מירושלים, ששלטו כאי מאמצע המאה ה-16 עד סוף המאה ה-18) ואת הרגל הלאומי של איסלנד מקשט, לכל אורכו ורוחבו, הצלב הסקנדינבי (כרוגמת זה המופיע גם על דיגליתן של כל ארבע ארצות הצפון האחרות, שגם הן אינן משופעות ביהודים: דנמרק, נורבגיה, שוודיה ופינלנד). אהרון מרכוס, גבעתיים

לשון היליה

על הגדרות מסוימות במדור רב' עניין (לילות ישראל), העולם הזה 24.6.87.

אני מאוד נהנה מן המדור לילות ישראל. קצת רכילות חביבה, הרבה יפהפיות לשטוף את העיניים. קצת כתיבה קלילה אחר החומרים הכבדים (אם כי החינניים) של הנדון וכו'.

אבל הלשון של לילות ישראל משגעת לי את השכל, אולי זאת לשון-לילה מיוחדת. כלילות האחרון, למשל, סופר על רקדנית אחת, ש"חשפה רגליים מושלמות של ממש".

תמיד חשבתי שרגליים מושלמות זה השיא, הטופ, העיידית, ועכשיו — מושלמות של ממש". מה זה? יש לה שלוש רגליים?

ואחר כך — אופנאית אחת, "המדהימה תמיד בהופעותיה יוצאות-הדופן. היא לבשה שחור". תסלחו לי, אבל אמי, האלמנה זה שמונה שנים, מקפידה ללבוש שחורים יום אחר יום, לוכר אבי המנוח, והופעתה בכלל איננה יוצאת-דופן.

שלמה אלון, הרצליה

עיסת הנחתום

על צירוף מיקרים משונה (רוח של פוגרום), העולם הזה 1.7.87.

נכון שהנחתום מעיד על עיסתו? ניהוש אחד כיצד נקרא הרחוב ברמת-עמידר,

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי ♦ המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03/232262/3/4. תאודור 136 ♦ העורך הראשי: אורי אבנרי ♦ עורך-מישנה: רוב איתן ♦ עורך תבנית: יוסי שנין ♦ רכות מערכת: ענת סרגוסטי ♦ עורך כיתוב: גיורא נוימן ♦ מחלקת המודעות: כרמית טל ♦ עורך דפוס: יפתח שביט ♦ ראש המינהלה: אברהם סיטון ♦ המו"ל: "העולם הזה" בע"מ ♦ הדפסה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב ♦ הפצה: גר בע"מ, תל-אביב.

קיא יני.

מכלכלת את מעשיה המדיניים בוהירות עלילת. ככל החלטה כזאת מעורבים אינטרסים רבים היחסים עם מדינות רבות, עם הגורמים השונים באש"ף, וכו'.

ברור לגמרי שמוסקווה נתונה עתה בתהליך של התקרבות לישראל. כחלק ממדיניות ה-גלאזנוסט' של מיכאיל גורבאצ'וב, אך קצב הדברים וצורתם בוודאי נקבעים על פי שיקולים רבים.

כך, למשל, יתכן כי ביקורו של וייצמן במוסקווה "אוזן" על-ידי הזמנת יאסר ערפאת לשם. גם על כך מתנהלים קצת מגעים חשאיים.

סקופ

וייצמן יוזמן למוסקווה

עוד וייצמן השמיע השבוע הצהרה: הוא מוכן להיפגש עם יאסר ערפאת, ויר אש"ף בתנאים מסוימים. התנאים מתאימים לנסחת ריב"ש-ט"ש המפורסמת: הכרה בישראל והפסקת מעשי-האלחמות. בכך חזר וייצמן על הצהרה שהשמיע עוד לפני 15 שנים. הצהרה דומה השמיעו אז אריאל שרון (שלא העמיד תנאים) ובמרום נס משה דיין. עתיו הצהרתו של וייצמן נראה מיקרי. היו שראו בה גם ביטוי לניסכול אחר, ששימיען פרס לא לקח אותו עימו למרוקו. מכיוון שוייצמן צורף לממשלה הנוכחית בתפקיד הכלתי-רשמי של מי שיעסוק בענייני-השלום. על רקע הלחוחות בערב במצרים, הרי אי-שיתוף במסע זה היה כמעט בבוזנה סטירית-לח. אולם פרס לא רצה להתחלק בתהילה, ולקח עימו רק אדם פולטי אחד: רבי אדרי, שנודע להוביל את הסתערות מפלגת-העבודה על הציבור המא-רוקאי בארץ (ראה כתבה).

אולם וייצמן לא היה מדוכא. הוא יודע שעומד לקרות משה, שיעלה את עמדתו באופן דרמטי. זהו הסוד המדיני השמור ביותר בשעת זו: עזר וייצמן יוזמן לבית-המועצות. כדי להיפגש עם אנשי-מיטל בכירים. הסובייטים, העוקבים מזה זמן רב אחרי פעולתו של וייצמן למען השלום הישראלי-ערבי. החליטו לבחור בו כנאיש המתאים מהמד הישראלי שכדאי לעשות כלפיו מחווה כזאת.

ה"סקופ" על הזמנת וייצמן גם נכון, גם ראשון

מהדורת-חדשות. הודיע שהוא "עומד מאחורי הידיעה".

לקוראי העולם הזה זה מזכיר משהו. לפני שנה, ב-30 ביולי 1986, הופיעה בהעולם הזה ידיעה שהוכתרה בחותמת הרישמית "סקופ". הכותרת היתה: "וייצמן יוזמן למוסקווה". נאמר בה, בין השאר: "זהו הסוד המדיני השמור ביותר בשעה זו".

"עזר וייצמן יוזמן לבית-המועצות. כדי להיפגש עם אנשי-מיטל בכירים. פעילותו של וייצמן למען השלום הישראלי-ערבי, החליטו לבחור בו כנאיש המתאים מהמד הישראלי שכדאי לעשות כלפיו מחווה כזאת, כצעד נוסף לקראת נורמליזציה של היחסים בין מוסקווה וירושלים. תחילה רצו להיפגש עימו במקום ניטראלי באירופה, אך עתה החליטו להזמין לבית-המועצות עצמה".

אין העולם הזה נוהג להעניק ליריעה את החותמת "סקופ" אלא כשהוא בטוח באופן מוחלט בנכונות הידיעה, וכאשר יש בה ראשוניות גמורה. אותה ידיעה התאימה לשני מרכיבים אלה.

הידיעה באה ממקור מוסמך לחלוטין כח"ל. לי עצמי היתה נגיעה שולית כלשהי לעניין. ידעתי שהיו גישושים כאלה מצד מוסקווה. לא כן וייצמן. הוא לא ידע על כך רבר, וכאשר שאלתי ביקש הוא, מצידו, לשמוע ממני מה יודע לי על כך.

ביתניים עברה שנה, והרבר לא יצא עדיין לפועל. יש לכך, בוודאי, סיבות טובות. מוסקווה

השבע פירסם ניו-יורק טיימס. בפעם הראשונה, יריעה על מיסמך זה. הגילוי בא מפי עיתונאי בושנינגטון, שלא גילה מניין השיג את המיסמך. נראה כי בא לו ממקורות אמריקאיים בושנינגטון.

מיסמך האשוקג'י

לפני 11 שבועות פירסם העולם הזה (22.4.87) מיסמך בלעדי, שהעולם לא ידע קיומו. היה זה הרוח הסודי, שהגיש ערבאן האשוקג'י ליועצו של הנשיא רונלד רגן לענייני ביטחון לאומי, רוברט מק'פארלן.

במיסמך זה דיווח המיליארדר הסעודי על פגרי שותיו עם יאסר ערפאת ושימיעון פרס, ועל נסיונו לתווך בין השניים. השבע פירסם ניו-יורק טיימס. בפעם הראשונה, יריעה על מיסמך זה. הגילוי בא מפי עיתונאי בושנינגטון, שלא גילה מניין השיג את המיסמך. נראה כי בא לו ממקורות אמריקאיים בושנינגטון.

רחוב ברמת-עמידר (ניחשתם?)

המקביל לרחוב חרמון, בו הועלו באש הדירות בהן התגוררו אזרחים ערביים, אחרי שהוכו מכות רצח. ניחשתם? אם לא, ראינא את הגלופה המצורפת, בה מופיע תצלום עם השלט של שם אותו הרחוב. רבקה אורי, רמת-גן

מישפט שלא נאמר

האם יש סתירה? (שלא ירחמו עליי). העולם הזה 1.7.87.

בראיון אתי אירעה אי-הבנה מצדך, שגרמה לי עוגמת-נפש. משום מה נאמר שם מפי המיש" פט הבא: "את המדינה קיללתי לפני הפציעה ולא הפסקתי עד היום". אינני זוכר שאמרתי מישפט כזה, הוא גם לא מתאים לתוכן הראיון. בראיון סיפרתי שהת-נרבתי לשרת בצנחנים, שהשתתפתי בפעילות מיבצעית ושאתי אוהב את המדינה.

מושה (מורי) מטלון, תל-אביב